

Rozważania: 3 niedziela wielkanocna (rok B)

Rozważanie na trzecią niedzielę
Wielkanocy (rok B).

Proponowane tematy to:

Zmartwychwstały Chrystus
objawia się uczniom; pierwsi
chrześcijanie głoszą Boże
Miłosierdzie; jesteśmy
świadkami Jezusa.

18-04-2021

- Zmartwychwstały Chrystus objawia
się uczniom.

- Pierwsi chrześcijanie głoszą Boże Miłosierdzie.

- Jesteśmy świadkami Jezusa.

.....

DOSZLIŚMY do trzeciego tygodnia Wielkanocy. Ewangelia wprowadza nas do wieczernika, wieczorem w dniu zmartwychwstania Jezusa. Uczniowie z Emaus «opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak poznali Jezusa przy łamaniu chleba» (Łk 24,35). Już nie ma wątpliwości: wiele świadectw w ciągu tamtego dnia potwierdziło, że Nauczyciel zmartwychwstał. O niczym innym nie rozmawiali. Mówili o tych sprawach, nawzajem pomagali sobie przypomnieć obietnice Jezusa, gdy «On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: „Pokój wam!”» (Łk 24,36). Pozdrowił ich mówiąc „pokój wam”, podobnie jak poprzednio kazał robić

gdy wchodzili do jakiegoś domu (por. Łk 10,5).

Choć obecni w wieczerniku byli już przekonani o zmartwychwstaniu Pana, byli zatrwożeni i wylękli wobec ukazania się Pana, «zdawało się, że widzą ducha» (Łk 24,37). Podobnie jak tej nocy na morzu, kiedy ukazał się im krocząc po wodzie, podczas burzy (por. Mk 6,50). Tym razem Jezus podkreśla swoją fizyczną obecność. Pokazuje im swoje rany, jakby były listem uwierzytelniającym, jego dowodem tożsamości. «Lecz On rzekł do nich: „Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie Mnie i przekonajcie się: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam”. Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi» (Łk 24,38-40).

Wobec zmieszania apostołów, które ewangelista tłumaczy radością, jaka ich ogarnęła, Jezus daje im jeszcze inny argument aby uwierzyli: «Rzekł do nich: „Macie tu coś do jedzenia?”» (Łk 24,41). Po raz kolejny spożywa z nimi posiłek, tak jak przed trzema dniami, kiedy ustanowił Eucharystię. W ten sposób dowodzi, że «nie przychodzi ze świata zmarłych – z tego świata, który definitywnie pozostawił za sobą; przeciwnie, przychodzi ze świata czystego życia»[1]. Możemy przyjąć zaproszenie od św. Josemaríi jakie do nas kieruje podczas kontemplacji Zmartwychwstania Chrystusa: «zanim skończy się dziesiątek różańca, ucałujesz Jego zranione stopy... a ja, odważniejszy, ponieważ większe ze mnie dziecko, dotknę ustami otwartej rany w Jego boku»[2].

«WTEDY oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma» (Łk 24,45). Tak jak uczniom z Emaus, Pan daje im łaskę, aby rozumieli dotyczące Go proroctwa ze Starego Testamentu. Po trzech latach nauczania, Jezus kontynuuje ich formację: teraz da im specjalną pomoc, aby zrozumieć Pismo Święte. W tym świetle uczniowie rozumieją znaczenie wszystkiego co przeżyli u boku Nauczyciela. «I rzekł do nich: „Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jeruzalem”» (Łk 24,46-47). Poruszeni tymi słowami, pierwsi chrześcijanie głoszą, że Boże Miłosierdzie jest bliskie. Teraz nie chodzi o zwykłą obietnicę; odtąd uczniowie będą szafarzami pojednania, ponieważ sam Jezus im powiedział: «którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone» (J 20, 23).

W pierwszym czytaniu Mszy Św. słyszymy wezwanie świętego Piotra: «Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby wasze grzechy zostały zgładzone» (Dz 3,19). A drugie czytanie przypomina nam ostrzeżenie świętego Jana: «Piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jeśli nawet ktoś zgrzeszył, mamy rzecznika u Ojca – Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, i nie tylko za nasze, lecz również za grzechy całego świata» (1 J 2, 1-2). Co roku Kościół odnawia to zaproszenie w okresie wielkanocnym. «Spowiedź jest przejściem od nędzy do miłosierdzia, jest pismem Boga na sercu. Odczytujemy tam za każdym razem, że jesteśmy cenni w oczach Boga, że On jest Ojcem i kocha nas bardziej, niż my miłujemy samych siebie (...). Ileż razy czujemy się samotni i gubimy wątek życia. Ileż razy nie wiemy, jak zacząć od nowa, uciśnieni trudem, by zaakceptować

samych siebie. Musimy zacząć od nowa, ale nie wiemy skąd (...). Tylko otrzymawszy przebaczenie możemy zacząć na nowo odświeżeni, doświadczwszy radości bycia naprawdę miłowanymi przez Ojca. Jedynie poprzez przebaczenie Boga zachodzą w nas rzeczy naprawdę nowe»[3].

LITURGIA uobecnia misterium paschalne a zatem także misję apostolską. Jak przed dwudziestoma wiekami, zmartwychwstały Jezus mówi nam teraz: «Wy jesteście świadkami tego» (Łk 24,48). To powołanie do apostołstwa jest częścią naszej chrześcijańskiej tożsamości. «Nowa ewangelizacja powinna zakładać nowy protagonizm każdego z ochrzczonych. To przekonanie przybiera formę apelu skierowanego

do każdego chrześcijanina, by nikt nie wyrzekł się swojego udziału w ewangelizacji, ponieważ jeśli ktoś rzeczywiście doświadczył miłości Boga, który go zbawia, nie potrzebuje wiele czasu, by zacząć Go głosić»[4].

«Wy jesteście świadkami tego» (Łk 24,48). Ale, jak być dobrymi świadkami? «Możemy być świadkami jedynie wtedy, jeżeli znamy Chrystusa z pierwszej ręki, a nie tylko od innych, z naszego własnego życia, z naszego osobistego spotkania z Chrystusem. Spotykając Go rzeczywiście w naszym życiu wiary stajemy się świadkami i możemy w ten sposób przyczynić się do odnowy świata, do życia wiecznego»[5]. Żyć mając poczucie misji zakłada że mamy serce zakochane, że jesteśmy przyjaciółmi Jezusa zmartwychwstałego, że obcujemy z nim w Chlebie i w Słowie. «Jezus Chrystus żyje –mówił św. Josemaría– z ciałem jak moje, ale

chwalebnym; z sercem ludzkim, jak moje (...). “Ja wiem: Wybawca mój żyje” (Hi 19,25). Mój Wybawca, mój Przyjaciel, mój Król, mój Bóg, moja Miłość, żyje! Troszczy się o mnie»[6].

Ze świadomością tak ważnej misji, chcemy robić to samo co owi pierwsi chrześcijanie: uciekamy się do Maryi, Królowej Apostołów, aby pomogła nam przemienić się w głosicieli Jezusa Chrystusa.

.....

[1] Joseph Ratzinger - Benedykt XVI, *Jezus z Nazaretu*, tom II, Jedność, Kielce, 2011, s. 285.

[2] Św. Josemaría, *Różaniec Święty*, pierwsza tajemnica chwalebna.

[3] Franciszek, *Homilia*, 29-III-2019.

[4] Franciszek, *Evangelii Gaudium*, n. 120.

[5] Benedykt XVI, *Audiencja*, 20-I-2010.

[6] Św. Josemaría, *Instrukcja* 9-I-1935, n. 248.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-wielkanocne-3niedziela/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-wielkanocne-3niedziela/)
(08-08-2025)